

Vi skal have fordybelsen tilbage

Temanummer: Universitetsstuderende og deres uddannelser

Uddannelse er godt for samfundet, økonomien og den enkelte. Undersøgelser viser, at jo mere man interesserer sig for sin uddannelse, desto bedre trivsel har man. Derfor må uddannelse aldrig blive til et spørgsmål om snæver opgaveløsning eller kortsigtet behovsopfyldelse. Det er en kvalitet, at vi forholder os frit og kritisk til vores egne fagligheder, og denne kritiske refleksion må ikke begrænses eller umuliggøres af presset for at få studerende hurtigere igennem studierne. Men det har mange års nedskæringer alligevel sørget for.

Mange studerende føler sig nemlig fremmedgjort fra sine studier. Flere års besparelser og en pandemi oven i har resulteret i en uddannelsesstruktur, hvor selve uddannelsen kommer i baggrunden, og vi studerende har mistet muligheden for at fordybe os. Dette er både en konsekvens af nedskæringer, men også af den politiske diskurs, der lige nu hersker om studerende og universitetsuddannelser generelt. På flere studier står det så slemt til, at man ikke engang kommer til én mundtlig eksamen i løbet af sin studietid. Det, synes jeg, er en falliterklæring. Manglen på mundtligt forsvar, vejledning og undervisningstimer viser den krise, uddannelsessystemet lige nu står i, og resultatet er desværre, at mange studerende havner i en situation, hvor studiet træder i baggrunden.

Undervisningstimer og mulighed for aktiv deltagelse i undervisningen er med til at skabe en tilknytning til universitetet. For den enkelte studerende er det netop tiltag som dette, der får dem til at føle, at de er en del af noget større og ikke bare en lille del i et stort uddannelsesmaskineri.

For det bliver nemlig et maskineri. Uddannelsesinstitutionernes formål reduceres alt for ofte til udelukkende at være producenter af arbejdskraft, og de studerende er blevet kunder i dette system frem for at deltage i skabelsen af ny viden og forskning. Tiltag som Fremdriftsreformen, SU-reformen og den centrale dimensionering er direkte konsekvenser af en øget vareliggørelse af uddannelse. Det er problematisk, når skiftende regeringer og politiske aktører betragter uddannelse som en vare, som udelukkende skal skaffe kvalificeret arbejdskraft til de kortsigtede behov på arbejdsmarkedet.

Det er nu hellere ikke længere nok, at studerende skal gøres klar til arbejdsmarkedet bagefter. De skal faktisk helst være en del af det imens. For mange studerende lægger mange timer på et studiejob ved siden af deres studie. Dels fordi SU ikke er en ydelse, man kan leve af, men også fordi at fortællingen om

JULIE LINDMANN

Forperson for
Danske Studerendes
Fællesråd (DSF),
julie@dsfnet.dk

studiejobbet som en adgangsbillet til arbejdsmarkedet fylder mere og mere. Alt for ofte, når der snakkes om universitetsuddannelser, stjæles samtalens fokus af snak om studiejobs og de studerendes tilknytningen til arbejdsmarkedet. Men når vi betaler kollektivt for uddannelse, burde det være i alles interesse, at man bruger mest muligt tid på sine studier og ikke jobbet ved siden. For selvom at det er positivt, at vi studerende får prøvet vores kræfter af i et studiejob, så må det aldrig ske på bekostning af den tid, vi burde bruge på vores studie. For når uddannelsessystemet stadig er så fastlåst af fremdriftsmekanismer, så kommer valget til at stå mellem forelæsninger eller studiejobbet. For systemet er ikke fleksibelt nok til, at andet er muligt.

Så kære politikere, rigtig mange af besparelserne er rullet tilbage og tak for det, men nu er det tid til, at vi skal have ro til at finde fodfæstet igen, vi skal have resterne af fremdriftsreformen fjernet, og så skal vi have rum til at fokusere på vores undervisning. For arbejdet for bedre uddannelser er langt fra færdigt. Vi er kun lige begyndt.